

Avant!

Organ del Comitè Nacional de Catalunya del Partit del Treball d'Espanya

N.º especial 11 de Setembre

Preu 10 pts.

11 SETEMBRE

Des de l'11 de setembre de 1714 el poble català lluita per recuperar els drets nacionals que en aquella data li foren arrabassats. Aquest 11 de setembre es presenta amb el fet irreversible de la consecució de la Generalitat provisional que representa un important pas endavant en el camí del poble català vers la recuperació de l'autonomia.

Aquesta situació favorable al nostre poble ha estat aconseguida fonamentalment per les àmplies mobilitzacions de masses que hi ha hagut des de l'11 de setembre passat (concentració de St. Boi, diada de St. Jordi, concentració de més de 400.000 persones el 12 de juny a Montjuïc), i d'altra banda, per la voluntat clarament expressada en les propassades eleccions de que Catalunya gaudeixi d'unes institucions autonòmiques, en votar massivament el nostre poble als partits que públicament recollien la restitució de les institucions catalanes en els seus programes electorals.

El nostre Partit valora positivament el paper jugat en tot aquest procés pel President de la Generalitat Josep Tarradellas, perquè en la mesura que el Govern s'ha vist obligat a negociar amb ell, ha significat un primer pas en el reconeixement de la legitimitat històrica de la Generalitat.

És a dir, aquest any la Diada Nacional de Catalunya de l'11 de setembre presenta un caràcter positiu pel poble que, amb la mobilització i la lluita per les seves llibertats, ha impedit els successius intents del Govern Suárez, representant del gran capital, de retallar al mínim possible les llibertats de Catalunya, oferint primer un «Consell General», volent concedir-nos després una Mancomunitat de Diputacions i, finalment havent d'acceptar el fet de la restitució de la institució històrica de la Generalitat.

No obstant, malgrat aquesta situació favorable, les reivindicacions pendents encara, a fi de dotar als organismes provisionals d'aquesta Generalitat de les màximes funcions al servei del nostre

poble, li donen al proper 11 de setembre una profunda càrrega reivindicativa i de lluita.

Efectivament, el fet que es configuren les diverses Conselleries de la Generalitat per abordar els urgents problemes d'urbanisme, ensenyament, sanitat, treball, medi ambient, etc., de la forma més favorable al poble i amb poder real per solucionar-los, constituirà un gran pas endavant en la materialització concreta de l'autogovern de Catalunya. Alhora, l'Assemblea Provisional, composta per les forces representatives del nostre poble, elegides en les eleccions del 15 de juny, ha de començar a exercir les funcions legislatives que són pròpies d'un Parlament, malgrat la seva provisionalitat.

Per això, el caràcter reivindicatiu i de lluita d'aquest 11 de setembre és degut, d'una banda, a la necessitat de dotar a les institucions provisionals del màxim de poder polític real, i d'altra banda, a fi que aquesta provisionalitat sigui ben curta i es resolgui amb la consecució d'un Estatut d'Autonomia pel poble català, pel qual haurem de continuar lluitant tenint en compte l'actual correlació de forces a les Corts, que és favorable a les forces del gran capital: Unió de Centro Democràtic i Alianza Popular.

Aquesta perspectiva implica que les forces més consegüentement democràtiques hem d'exigir la immediata redacció d'un projecte d'Estatut en la que hi par-

ticipin totes les forces que en les passades eleccions vàrem obtenir el suport popular, que aquest Estatut sigui sotmès a plebiscit del poble català i que immediatament es porti a les Corts per a negociar-lo.

Qualsevol retard en aquest procés sols beneficia als interessos del Govern, perquè li dona un temps preciós per recuperar les seves forces (que van sofrir un gran fracàs en les passades eleccions), prement-li recuperar la iniciativa a Catalunya.

El contingut d'aquesta lluita no és diferent al que porten tots els pobles i nacionalitats de l'Estat per una Constitució democràtica que reculli aquests Estatuts d'Autonomia.

La conquesta d'uns Estatuts d'Autonomia plenament democràtics, en ampliar el marc de llibertats pel poble, permetrà organitzar-nos millor davant la crisi econòmica manera a que no es descarregui sobre les nostres espatlles.

Per tot això, el Comitè Nacional de Catalunya del Partit del Treball d'Espanya crida al poble català a fer mítings, assemblees i tota mena d'actes, amb caràcter unitari de totes les forces que lluiten pels interessos autonòmics de Catalunya, pel restabliment de la Generalitat, el retorn del President Josep Tarradellas i per un Estatut al servei del poble, que culminin en els actes que es faran l'11 de setembre.

La historia de la nostra DIADA

Aquest any, seguint la tradició iniciada l'any passat, les forces polítiques democràtiques de Catalunya s'han autoconvocat en una «Comissió 11 de Setembre» per preparar el gran acte del poble català que es farà el proper 11 de Setembre, reivindicant el ple restabliment de les institucions d'autogovern de Catalunya.

Catalunya va ser un dels primers països d'Europa on es van començar a configurar els trest fonamentals que després permetrien el seu sorgiment com a nació. Durant tota l'edat mitjana fou un país independent.

La federació del Principat de Catalunya amb Aragó i València per formar el Regne d'Aragó i la posterior del Regne d'Aragó amb Castella i Flandes per formar l'Imperi de l'època de Carles I no va representar, de cap manera, la pèrdua de l'autonomia per a Catalunya. La unió de tots aquests pobles era fonamentalment dinàstica i tots gaudien d'independència per resoldre els seus assumptes particulars.

Catalunya tenia un sistema d'autogovern d'estructura parlamentària que es concretava en la Generalitat. El Principat tenia plena autonomia financiera i de pressupost i emetia la seva pròpia moneda.

Després, Castella va ocu-

L'històric Parlament de Catalunya, on la Generalitat acompli la seva tasca legislativa.

par una posició hegemònica degut a ésser més poblada, al monopoli que tenia sobre el comerç amb Amèrica, etc. Però al segle XVII va començar l'enfosament de Castella en disminuir els ingressos d'Amèrica, les nombroses guerres, etc. La monarquia va intentar sanejar l'economia estatal augmentant els ingressos procedents dels regnes no castellans, entre ells Catalunya. Això, afegit a conflictes interns de la pròpia Catalunya, va provocar la «revolta catalana», enfrontament de Catalunya amb la monarquia austríaca, que es resolgué amb la divisió de Catalunya, passant el Rosselló i altres comarques a l'Estat francès (1659).

En morir Carles II sense descendència, França i Àustria, les dues potències de l'època, es disputaven la successió.

El pretendent francès fou nomenat rei amb el nom de Felip V per les Corts de Madrid. La Generalitat de Catalunya, al contrari, recolzava al pretendent austríac perquè li garantia l'autonomia política i cultural. Felip V va intentar d'implantar una forma centralista d'Estat a l'estil francès i inicià una sèrie de mesures per «descatalanitzar» el país.

La guerra esclatà inevitablement. D'una banda, Espanya i França, i de l'altra, Catalunya, Àustria i Anglaterra. La lluita va estar equilibrada fins que en el Congrés d'Utrecht les grans potències es van repartir Europa i a Felip V li fou re-

COMISSIÓ 11 DE SETEMBRE

Hi ha pocs països que la seva festa nacional sigui commemoració d'un fet tràgic. La «diada nacional» de Catalunya recorda l'aniversari d'una derrota que representà, fa més de dos segles, la pèrdua de l'autonomia i la negació dels nostres drets nacionals.

Aquest any la convocatòria unitària dels partits polítics catalans davant l'11 de setembre ha passat per moltes dificultats a l'hora de concretar-se la «Crida» al poble català a mobilitzar-se per les llibertats nacionals.

Aquest any era important superar la dinàmica iniciada per alguns partits amb representació parlamentària de marginalitzar el procés polític a la resta de forces, entre elles el nostre Partit, que tot i no tenir representació parlamentària a causa d'un sistema electoral antidemocràtic, si que tenim una inegable presència entre el poble català, com ho demostren els vots obtinguts per la coalició Esquerra de Catalunya, dins de la qual ens presentàvem, (prop de 150.000 vots).

L'objectiu fonamental del nostre Partit era donar-li a aquest 11 de setembre un caràcter reivindicatiu i unitari, i pensem que aquests objectius s'han acomplert positivament. Primerament s'ha aconseguit que la convocatòria de l'11 de setembre sigui patrimoni del poble català i, per tant, de tots els partits polítics (tinguin o no parlamentaris) que retifiquen la lluita per les llibertats autonòmiques de Catalunya i en concret, la crida de la Comissió 11 de setembre. Després, perquè el ventall de forces polítiques representades en la Comissió era molt ampli i això feia difícil treure'n una Crida amb un elevat contingut

polític. La Crida final recull les bases mínimes sobre les que s'estava d'acord i, per tant, s'ha aconseguit mantenir el caràcter unitari de la convocatòria.

Amb aquest criteri, el nostre Partit va proposar, juntament amb altres vuit partits (Centre Català, CDC, Esquerra Democràtica, ERC, PSC (c), PSC (r), PSUC, UDC) un document-base (que més endavant reproduïm) per a la Crida, que recollís el «mínim polític» que necessàriament hauria de tenir el contingut de la «crida-convocatòria» per tal que acomplís els objectius unitaris de lluita per les llibertats nacionals.

A aquest document s'hi varen afegir més endavant d'altres partits, com MCC, PSPC, l'ACD, L'A.C., etc. El document aprovat finalment és el que es feu públic en acabar la reunió del

proppassat dijous dia 25 d'agost de la «Comissió 11 de setembre»:

«11 de setembre, diada nacional de Catalunya. L'11 de setembre de 1714 el poble de Catalunya perdé las seves llibertats, però inicià immediatament la lluita per reconquerir-les. Aquest any, les organitzacions signants, integrades en la Comissió 11 de setembre, convoquen al

poble de Catalunya, seguint la seva tradició històrica de lluita, a expressar inequívocament, una altra vegada, la seva ferma i decidida voluntat de recuperar les institucions autonòmiques, reivindicant l'Estatut d'Autonomia i donant ple suport al procés polític que porten a terme el President de la Generalitat, honorable Josep Tarradellas, junt amb l'Assemblea de Parlamentaris. Per l'Amnistia política total i l'alliberament de tots els presos polítics. Per les llibertats sense exclusions i la legalització de tots els partits. Per l'Estatut d'Autonomia i el restabliment de les nostres institucions. Tots a la marxa que es celebrarà al Passeig de Gràcia l'11 de setembre.»

coneguda la sobirania sobre Catalunya.

Els seus antics aliats van abandonar Catalunya, la qual, en una actitud desesperada, va continuar la lluita en solitari malgrat que la derrota era inevitable. L'11 de setembre de 1714 les tropes franco-espanyoles van entrar a Barcelona, malgrat l'heroica resistència del poble.

Les mesures que van prendre els vencedors ja s'esperaven. Catalunya va perdre l'autonomia i la cultura catalana fou perseguida i el nostre idioma prohibit.

Tot i que la cultura no va trigar en ressorgir, Catalunya va perdre la seva capacitat d'autogovern, que només va recuperar durant el curt període de la II.ª Repú-

blica. Però l'opressió nacional, ni la més brutal d'aquests darrers anys, no ha pogut esborrar el sentiment nacional català.

L'11 de setembre és una data tràgica i això és precisament el que li dona el seu gran significat, perquè demostra la voluntat de tornar a ser d'un poble que sap refer-se de les herrotes i de les humiliacions.

EDITORIAL

AMB LA GENERALITAT CAP A L'ESTATUT

La concessió per part del Govern Suárez de la Generalitat provisional és ja un fet irreversible i una important victòria del poble català. Efectivament, només recordant els projectes que el gran capital, i el govern Suárez com a fidel representant seu, tenien per a Catalunya fa molt pocs mesos, veiem com ha variat la correlació de forces. El Govern Suárez va prometre primer, respecte al tema de les «regiones», un «Consell General» que no tenia res a veure amb la Generalitat per la que el poble lluita des del dia en que ens l'arrebassaren; després, davant el fracàs de la seva política de «Consell General», va oferir una Mancomunitat de Diputacions, inclús amb el nom de Generalitat, que igualment fou rebutjada per poble. En aquesta situació, l'obtenció de la Generalitat provisional i el reconeixement de la legitimitat històrica del President Tarradellas són un important triomf de les forces democràtiques i del poble català.

Aquest triomf no ha vingut per unes maniobres més o menys hàbils en el terreny negociador, sinó que representa l'actual correlació de forces, obtinguda per la voluntat insobornable del poble de re-

cuperar el que li arrebastaren el 1938 i que tants cops hem sentit en els crits de «Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia». Volem destacar la mobilització de més de 80.000 persones a St. Boi, malgrat tots els impediments va passar, i la més recent de la «Diada de l'Estatut» el dia de St. Jordi amb una concentració que va superar les 250.000 persones a la Plaça de St. Jaume i els voltants.

L'època de les eleccions va representar un important pas per a Catalunya en la reivindicació dels drets nacionals. La justa posició del nostre Partit - integrat dins d'Esquerra de Catalunya - respecte a la solució al problema nacional, concretada en el retorn de les institucions autonòmiques i acompanyada de grans mobilitzacions de masses, con la del 12 de juny a Montjuïc, que aplegà més de 400.000 persones, van significar un pas decisiu en el camí de l'autonomia.

Ara iniciem, doncs, una nova etapa en la que hem aconseguit una important victòria, la Generalitat provisional, però encara ens manca dotar aquesta Generalitat del màxim poder executiu i legislatiu possible i que aquesta provisionalitat acabi ben

aviat i s'aprovi definitivament l'Estatut d'Autonomia.

Per això, la mobilització de tot el poble és un element imprescindible per aconseguir aquestes demandes. Hem de tenir en compte que el poder que tingui aquesta Generalitat provisional i el mateix Estatut, no són sinó la plasmació jurídica d'una determinada correlació de forces entre el poder central i el poble català. Per obtenir unes institucions de la Generalitat provisional (Conselleries i Assemblea Provisional) amb veritable poder per resoldre els actuals problemes del poble català, i un Estatut al servei del poble, cal continuar mobilitzant-se i batallant per tal de fer el màxim de favorable a Catalunya aquesta correlació de forces.

La tasca fonamental en aquest 11 de setembre pot resumir-se en una frase: amb la Generalitat cap a l'Estatut. Recolzem-nos en el que hem conquerit amb tant d'esforç, continuem lluitant mobilitzant-nos per aconseguir que les institucions provisionals tinguin el màxim de poder possible i per obtenir ben aviat l'Estatut d'Autonomia pel que tant ha lluitat el poble.

PERSPECTIVES PER DESPRÈS DEL 11 DE SETEMBRE

La Generalitat provisional és ja un fet irreversible. Quins problemes polítics es plantejaran a partir d'ara? Com abordarà la Generalitat provisional la solució de tots els problemes heretats del feixisme?, i especialment, com abordarà la crisi econòmica? Tots són problemes urgents de gran actualitat i sobre ells entrevistem al Secretari General del Comitè Nacional de Catalunya del nostre Partit, Jaon Anton Sánchez Carraté.

Avant: Quines perspectives hi ha per després de l'11 de setembre?

S.C.: Aquest 11 de setembre coincideix amb la restauració de la Generalitat provisional de Catalunya. Aquesta recuperació d'un cert poder polític - Govern provisional i Parlament provisional - ha de permetre al poble català afrontar la solució als problemes de la seva vida col·lectiva, per això la Generalitat provisional, resultat de la constant lluita del poble, és un ferm pas vers la recuperació de tots els drets nacionals de Catalunya.

Ara es tracta de definir clarament les atribucions d'aquesta Generalitat provisional i la composició dels seus organismes. Per part del nostre Partit, volem que el Consell o Govern provisional tingui immediatament les atribucions necessàries per buscar solucions als importants problemes que té plantejats el poble

català. També volem que l'Assemblea o Parlament provisional tingui capacitat legislativa, és a dir, d'elaborar normes per a tots els àmbits de la vida política, econòmica i cultural de Catalunya sobre els quals la Generalitat tingui potestat de governar. En quant a la composició d'aquests organismes provisionals de la Generalitat, la posició del nostre Partit és que han de participar-hi totes les forces democràtiques amb presència real en la vida de Catalunya.

Avant: Per quines raons diu que totes les forces democràtiques han de participar en els organismes provisionals de la Generalitat?

S.C.: Perquè la tasca bàsica o fonamental d'aquests organismes provisionals serà la d'elaborar un Estatut d'Autonomia que ha de regular la vida del poble català. En aquest sentit, considero que cal que

totes les forces democràtiques aportem el nostre punt de vista en aquesta tasca comú. A més aquest Estatut ha de ser aprovat per les Corts espanyoles dominades per les forces de la dreta (UCD i AP) i és previsible que hi hagi obstacles per

aprovar-lo, per això cal la més àmplia unitat de tots els partits democràtics. Com deia Solé-Tura durant la recent Assemblea de Parlamentaris celebrada a Lleida, «per conquerir la Generalitat cal sumar esforços i neutralitzar a l'enemic, cal ser conscients de l'actual correlació de forces». Estic totalment d'acord amb aquesta consideració i considero que si això ha servit per incorporar a l'Assemblea de Parlamentaris als senadors per designació real, en cara més ha de servir per incorporar a aquelles forces polítiques que, com el nostre Partit, han lluitat pels drets de Catalunya i tenen una presència real entre els treballadors i el poble.

Avant: Qui ha de decidir la composició dels organismes provisionals de la Generalitat?

S.C.: El Consell o Govern provisional ha d'ésser elegit pel President Tarradellas d'acord amb els partits polítics. Ara bé, els partits importants no paren d'insistir en que la

composició ha de fer-se d'acord amb els resultats electorals del passat 15 de juny, i inclús hi ha alguns que tenen l'atreviments de dir que el President Tarradellas només ha de consultar als partits amb representació parlamentària. Em sembla bé que es tingui en compte el resultat de les passades eleccions generals, però que es faci a partir del nombre de vots que va obtenir cada partit i no en funció dels diputats aconseguits, ja que degut a la restrictiva llei electoral, a l'Esquerra de Catalunya, coalició de la que formava part el nostre Partit, obtenir un diputat li va costar 146.000 vots, mentre que als socialistes els va costar una mica més de 50.000 i al Pacte Democràtic més de 45.000. En definitiva, la composició ha de tenir en compte el resultat de les eleccions del 15 de juny, però en funció del vot popular i afavorint la participació de tots els partits democràtics que degut a les restriccions electorals no tenen representació parlamentària però que en canvi tenen moltes coses a dir sobre el futur de Catalunya.

Avant: Finalment, penses que la restauració de la Generalitat provisional afavorirà una sortida justa a la crisi econòmica?

S.C.: La solució de la crisi econòmica requereix un pla o estratègia global per a tota Espanya. És el govern central el que dicta la política econòmica per Espanya. A la Generalitat provisional no li pertoca definir la política econòmica. De tota manera, considero que la Generalitat provisional, amb el suport dels treballadors i dels petits i mitjans empresaris, haurà d'emprendre l'acció necessària per reduir al màxim les conseqüències de la crisi en els sectors populars de Catalunya, a la vegada que ofereix alternatives de solució justes per a molts problemes de la crisi econòmica.

EL 11 DE SETEMBRE UN DIA DE LLUITA PER LA VERITABLE GENERALITAT

L'11 de Setembre i la pagesia, la Generalitat i els problemes de la terra, ens han portat a entrevistar a un conegut líder de la Unió de Pagesos del Maresme, Josep Riera Porta, 36 anys, casat amb cinc fills i políticament independent, es manifesta clar i rotund respecte al caràcter que ha de tenir el proper 11 de setembre: «Ha de ser una diada de lluita per la veritable Generalitat».

El camp, un sector contínuament marginat, és avui notícia: quina actitud adopten els homes del camp el proper 11 de setembre, davant la Generalitat?

Pep Riera. «En aquests moments que s'està negociant la Generalitat, veiem l'11 de setembre no com una diada únicament sentimental, sinó que caldrà que sigui de lluita i de pressió i que totes les capes socials de Catalunya ens manifestem per reivindicar la Generalitat amb majúscula i rebutjar la Generalitat passada per aigua que en volen endossar». Les primeres paraules d'aquest home són clares i rotundes: la pagesia no admet concessions, vol la Generalitat que en s'van arrebasar.

En la tranquil·litat de la seva casa continuem la conversa, centrant-nos en els aspectes positius que va representar la Generalitat per al camp català: «No cal fer demagògia per demostrar que el treball de la Generalitat va ser molt positiu. N'és prova la "lei de contractes de reu" que va aprovar. Els homes de la Generalitat es van plantejar la qüestió agrària amb molt realisme, però no sols en un sentit de reforma agrària, amb la "lei de contractes de conreu", sinó en tota la sèrie de serveis que van estructurar a partir de la Conselleria d'Agricultura».

Especulació manca de crèdits, estructures productives poc rentables, són els problemes essencials del camp català. Què pot fer-hi la futura Generalitat. «Per solucionar això a curt termini una solució seria una ordenació del territori que impedia l'especulació; a partir d'això, aconseguir una estabilitat del pagès en la terra, eliminant els residus feudals que encara hi queden i després una política agrària d'investigació, d'assessorament, de crèdits, de preus de garantia, etc... que lliguin al pagès a la terra».

Les paraules de Pep Riera són clares i contundents: eliminar l'especulació i ordenar el territori a Catalunya. Però, no hi haurà molts interessos que s'oposin a aquestes reformes? «Realment, en una situació com l'actual, és difícil

d'arreglar. Pensem que la "Llei de contractes de conreu" que llavors era una llei progressista però no revolucionària, ara seria més revolucionària que llavors perquè en aquells moments els propietaris eren aristòcrates i avui als propietaris no són precisament d'Alianza Popular sinó de centre i inclús de centre-esquerra».

El monopoli és el gran enemic del camp. Una Llei de Cooperatives com la que va dictar la Generalitat, podria aturar el poder dels monopolis? Pep Riera no és gaire optimista respecte al que pugui fer la Generalitat per contrarestar els monopolis: «Hen de tenir en compte que el monopoli treballa per damunt de les nacionalitats i que la Generalitat sola no podrà resoldre el problema. D'altra banda, el cooperativisme tampoc no soluciona el problema de fons: es pot formar la cooperativa, però per damunt hi ha els monopolis; amb la cooperativa es concentra la producció, però en el doncs el que fas és simplificar-li la feina als monopolis, que en llos d'anar comprant pagès per pagès, ja tenen la feina feta. Això no vol dir que el veritable cooperativisme no s'hagi de potenciar, sinó que assenyalo on és el problema de fons».

Tot parlant dels problemes del camp català en s'hem allunyat de la nostra primera pregunta: la pagesia, l'11 de Setembre i la Generalitat. Però la visió que ens ha donat Pep Riera de tota la problemàtica camperola ha valgut la pena. Quan es acomiaden afegeix: «No penseu que perquè la Generalitat no pugui enfrontar-se de forma rotunda a uns monopolis que actuen per sobre d'ella i inclús per sobre de tot l'Estat espanyol, els pagesos no sentim l'urgència extrema de disposar d'una veritable Generalitat. La Generalitat ens donarà molts avantatges perquè hi haurà descentralització, perquè una sèrie important de serveis no dependran de Madrid, perquè crearà serveis nous i necessaris, perquè permetrà un control i participació de les organitzacions camperoles i per molts d'altres motius. La Generalitat significarà un avenç social important».

ELS INMIGRANTS DAVANT L'AUTONOMIA

Ningú no discuteix el paper fonamental que els immigrants han jugat i juguen en el desenvolupament de Catalunya. Aquests homes i dones obligats a abandonar les seves terres per la misèria a que els sotmeten els terratenients han de treballar en un país estrany en unes condicions d'explotació iguals o més grans que les que sorportaven al seu país d'origen.

Respecte la visió dels immigrants sobre la futura autonomia de Catalunya n'hem parlat amb Manuel López, treballador, immigrant i President de la Unió Local de Barcelona de la CSUT.

Hi ha molts immigrants que es miren recelosament el fet de la futura autonomia de Catalunya, especialment els que fa menys temps que són entre nosaltres. Temen que l'Autonomia comporti una integració forçada i ràpida dins del que podríem anomenar la cultura catalana i pensen que no hi estan preparats, tenen por a no trobar feina si no parlen català i, en definitiva, a ésser discriminats.

tem com apartats a les barriades perifèriques, on pràcticament només hi vivim nosaltres i a penes tenim contactes amb els altres catalans. Això afavoreix la imatge propagandística del català avar i explotador que viu del nostre treball i que no vol ajuntar-se amb nosaltres i ens aïlla en veritables ghettos».

Aquest recel s'ha de desfer totalment. Catalunya

El motiu que pensin així és producte de la propaganda feixista sobre el «separatisme». El feixisme, amb aquest fantasma, ha intentat crear d'una banda, la divisió entre els pobles d'Espanya estimulando el sentiment xovinista d'algunes nacions, creant baralles i enemistat, etc., i a la vegada, dins les nacions industrialitzades, ha volgut dividir als treballadors entre nadius i immigrants, com si els seus interessos de classe no fossin els mateixos. «La veritat és que aquesta forma d'engany és molt basta — ens diu López — esneguida ens adonem de la repressió sobre la cultura de Catalunya perquè això també passa a la nostra terra de naixement, la cultura popular, de classe, està perseguida a tot arreu».

Un altre factor que contribueix a aquesta malfiança és el desconeixement del «fet català». «Penseu on viuen els immigrants i entindreu a què és degut aquest desconeixement. És

riències que podem treure de la seva actuació durant la II,ª República. La Generalitat va dictar una sèrie de lleis que van representar una millora real en les condicions de vida del poble sobretot en les qüestions de l'ensenyament i la sanitat i més directament pels treballadors una sèrie de mesures en el terreny laboral, com la instauració de la jornada de vuit hores, que van fer que a Catalunya fos molt millor la situació dels treballadors que a la resta d'Espanya i inclús d'Europa. Tant és així que la Generalitat tenia el suport masiu dels immigrants».

La CSUT ja prepara l'11 de setembre. Vol aprofitar aquesta diada per tal que tots els treballadors avancin en el sentit d'assumir la qüestió nacional. Ha elaborat un programa d'explicació i propaganda i participa activament en la comissió que prepara els actes de la «diada nacional». El punt fonamental de la seva actuació es centra en convocar els propers dies assemblees a fàbriques i obres, en col·laboració amb altres forces polítiques i sindicals, en les que es discuteixi àmpliament el significat que té pels treballadors la Generalitat i l'11 de setembre. «L'any passat vem fer una cosa semblant i els resultats van ser molt bons. Els treballadors immigrants no sols no defugen la discussió sobre la qüestió nacional sinó que, al contrari, demostren una gran voluntat d'entendre i assumir el problema en tota la seva amplitud. Voldria aprofitar per fer des d'aquí una crida a tots els treballadors perquè assisteixin massivament als actes descentralitzats del dia 10 i a la gran concentració de Barcelona el dia 11. Els treballadors hem de ser els que més decididament recolzem la Generalitat, sols així podrem fer-ne un instrument que defensi els nostres interessos i ens permeti avançar cap a la nostra emancipació com classe».